

Ἡ ΤΟΣ Δ'.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΦΙΘ. 202
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σοφοκλείους, ὅπου ἦν τέως ὁ Ἄρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῆ 25 Δεκεμβρίου 1882.

Αἱ Ἀθηναὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας βρῖθουσι παντοίων τελετῶν καὶ θεαμάτων, δημοσίων τε καὶ μὴ. Μετὰ τὴν Βουλὴν τὸ Γουδί, μετὰ τὸ θέατρον τοῦ κ. Δεκατοῦ, ἢ δίκη τοῦ Βελέντζα, μετὰ τοὺς λόγους καὶ τὰ ψηφίσματα τοῦ Δαμαλά, τὸ ἀξιοπεριέργον τέρας τῆς οδοῦ Αἰόλου, τὸ ὁποῖον βλέπει τις διὰ πενταλέπτου δικαϊώματος εἰσόδου, καὶ μετὰ τὰς ἀστειολογίας τοῦ κ. Καλλιγᾶ, αἱ καταστροφαὶ τοῦ Χρηματιστηρίου. Τὸ φιλοπεριέργον ἄρα κοινὸν τῆς πρωτεύουσας ζῆ ἔντελῶς ἐντὸς τοῦ στοιχείου του· αἱ συγκινήσεις πίπτουσι ὡς βροχὴ ἢ Ἐυρώτας καὶ ὁ Δουζίνας συζητοῦσιν ἐπὶ τῶν θεμελιωδῶν τοῦ πολιτεύματος ζητημάτων· ὁ πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς γευματίζουσι συχνάκις παρὰ τῆ βασιλικῆ τραπέζῃ, ἐν ᾗ εἰς πρίγκηψ ἕκ γενετῆς, οἷος ὁ Ἀθερινόπουλος, καὶ εἰς ἀληθῆς κόμης, οἷος ὁ δὲ Κάστρος, ὑποκρίνονται ὅτι νηστεύουσι ἵνα μεταλάβωσι τὰ Χριστούγεννα. Ὁ Γαμβέτας ἀπέθανε, ὁ Γεωργαντζάρας ἀπέθανε, ὁ Δημητρακίτης πληρόνει, ὁ Μάνδαλος τρώγει καὶ ἐπὶ τέλους ὁ Αἰὼν καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος νομίζουσι τὴν ἐποχὴν κατέλληλον εἰς συμπλοκὴν προσθέσατε εἰς ταῦτα τὰς χειμερινὰς ἑορτὰς, τὰς ὥραϊκας ἡμέρας, τὰς λαμπρὰς τοῦ ἡλίου δύσεις, τοὺς τερπνοὺς περιπάτους, τὰς γοητευτικὰς νύκτας καὶ εἶπατε ἂν δὲν ἔχωσι δίκαιον αἱ κεφαλαὶ τῶν Ἑλλήνων νὰ ὁμοιάζωσι τοὺς παλαιοὺς ἐκείνους ἀνεμομύλους.

Πρότυπος φυλῆ τῆς Ἀνατολῆς, πόσον σὲ ἀγαπῶ! καὶ ἂν, ἢ μὴ γένοιτο, δὲν ἤμην Ἑλλήν, θὰ ἤμην ἐξ ἄπαντος φιλέλλην. Ἡ προοδευτικὴ τάσις ἡμῶν τῶν ἀπογόνων τοῦ Περικλέους καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου εἶναι ἀκαταμάχητος· ἐντὸς ἐξήκοντα ἐτῶν κατορθώσαμεν νὰ ἔχωμεν ὄλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ νὰ εἴμεθα τέλειοι Εὐρωπαῖοι καὶ μόνον τὸ ὄνομα τοῦ Ἑλλήνος νὰ μᾶς μένη καὶ αὐτὸ μέχρι νεωτέρας τινὸς προόδου. Τὰ προτερήματα ἡμῶν εἶναι τῷ ὄντι ἀξίεραστα ὡς φυλὴ ὁμοιάζο-

μεν ὄλα τὰ τρυφερά, τὰ ὑγρά, τὰ εὐκίνητα, τὰ χορευτικὰ στοιχεῖα λαλοῦμεν μετὰ φλυαρίας, αἰσθανόμεθα μετὰ μαλακίας, σκεπτόμεθα μετὰ πύσης ἐλευθερίας, φιλοσοφοῦμεν μετ' εὐκολίας, πολιτευόμεθα μετ' ἐλαφρᾶς καρδίας, ἀμεριμνοῦμεν ὡς οἱ τέττιγες, θρηνοῦμεν ὡς οἱ κοῦκοι, γελῶμεν ὡς πίθηκοι, συναναστρεφόμεθα πρὸς ἀλλήλους μετ' ἀξιοπρεπείας κοκκορλοῦ, πρὸς τοὺς ξένους ὡς γριζέται, πρὸς τοὺς πλουσίους ὡς δοῦλοι, πρὸς τοὺς πτωχοὺς ὡς αὐτοκράτορες, πρὸς τοὺς ὁμοίους μας ὡς μεγαλοφύεις καὶ πρὸς τὸ δημόσιον ὡς ἡ γαλῆ πρὸς τὴν μαγειρίσσαν· προσέτι ἀγαπῶμεν τὴν δημοσιότητα, τὸν θόρυβον περὶ τῶν καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ τὴν μανίαν ταύτην ἐνεπνεύσαμεν καὶ εἰς τὰς γυναῖκας μας, αἵτινες καὶ αὐταὶ θέλουσι νὰ γείνη καθ' ἑκάστην, εἰ δυνατόν, λόγος περὶ τοῦ ὑποκειμένου των, ὡς περὶ τῆς δεῖνα ἰθιοποιοῦ. Ἀγαπῶμεν τὴν ἐπίδειξιν, τὰ χρήματα, τὰ ξένα γεύματα, τὰ νέα, τὰ σκάνδαλα, τὰς μεταβολὰς καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι νόθον, πᾶν ὅ,τι ἀσταθὲς καὶ γυναικεῖον, πᾶν ὅ,τι ἀνελεύθερον.

Τὸ χάος ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνικῇ καὶ ἠθικῇ σφαίρᾳ ὡς κανὼν χωρὶς νὰ πρόκειται περὶ ζυμώσεως, περὶ προσκαίρου καταστάσεως, ἰδοὺ ἡ πρωτοτυπία τῆς ἡμετέρας φυλῆς. Θαυμάζομεν τοὺς πλουσίους, περιφρονοῦμεν τοὺς τιμίους, καὶ ἂν τύχη νὰ ἔχωμεν πλούσιόν τινα φιλοπάτριδα ἀληθῆ καὶ κοινωνικῶς τίμιον ἄνδρα θὰ θεωρήσωμεν αὐτὸν ἡμιτελῆ· ὀνομάζομεν εὐγλωττίαν τὴν καμπάναν τοῦ κ. Τρικούπη καὶ ποίησιν τοὺς κατεσκληρότας στίχους ποιητῆσκων, στίχους, ὅτινες ὁμοιάζουσι ζυῦφια βαλσαμωμένα· οἱ μεταφρασταὶ εἶναι παρ' ἡμῖν ἡμίθειοι σχεδόν· οἱ νῆνοι εἶναι χρήσιμοι εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν· οἱ ἔμποροι γίνονται διπλωμάται, οἱ ἐπιστήμονες νέοι γίνονται μεσίται, ὁ Μομφεράτος εἶναι ἄγνωστος σχεδόν, ὁ Λομβάρδος εἶναι ὑπουργός· οἱ ὁμογενεῖς ἠῤῥησαν τὰ δάνεια τοῦ δημοσίου, κατὰ ἑκατοντάδας ἑκατομμυρίων ἐντὸς πέντε ἐτῶν, οἱ βουλευταὶ ἐπιδίδονται εἰς ἀπόκτησιν δημοσίων γαιῶν, αἱ σπουδαιότερα δίκαια ματαιοῦνται, οἱ σπουδαιότεροι κακοῦργοι φεύγουσι καὶ

ὁ Δαμαλάς ὄνειροπολεῖ τὴν μητροπολιτικὴν τράχαν· ὁ πλοῦτος ἔλαβε τὴν θέσιν τῆς ἰθικῆς, ἡ δημοσία θέσις ἰσοφαρίζει τὴν προσωπικὴν ἀξίαν, ὁ εὐπαιδευτος παραγκωνίζεται πρὸς χάριν τοῦ ἡμιμαθοῦς· ἡ ἐπιτυχία ἐξαγιάζει τὴν ἀσυνειδησίαν, τὰ κολακευτικὰ διάφορα τῶν ἐφημερίδων ἀντισταθμίζουσι τὴν κοινὴν ὑπόληψιν, καὶ ἡ ἐπιτηδεύτης ἀποπνίγει καὶ αὐτῆς τῆς συνειδήσεως τὰς τύψεις. Ὁ ἀπαταίων εἶναι τολμηρός· ὁ ψεύστης εὐφυής· ὁ κοῦφος εἶναι πλήρης προτερημάτων, ὁ ἤλιθος εἶναι ἐμδριθής, ὁ κλόκας εἶναι χαρῆς, ὁ κακοήθης δὲν ἔχει κοινὰς προλήψεις, ὁ αἰσχρολόγος εἶναι ἐλευθερόφρων, ὁ χυδαῖος ἀφελής.

ΚΑΙ ΤΑ ΛΟΙΠΑ.

ANEMOMAZOMATA

Εἰς τὰς ἐφημερίδας ἀναγινώσκομεν ὅτι ἀνευρέθησαν εἰς ἀνασκαφὰς παρὰ τὰς Θήβας δύο κεφαλαὶ ἀγαλμάτων ἐν καλῇ καταστάσει. Ἡ εἶδησις εἶνε παρήγορος· ἀνὺπάρχωσι πράγματι κεφάλια, ἔστω καὶ λίθινα, ὑπὸ τὴν γῆν, τότε ἄς διαταχθῶσιν ἀνασκαφαὶ ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς Ἑλλάδος, διότι οὐδέποτε ἡ χώρα αὕτη ἠοθήνηθη περισσότερον τὴν ἔλλειψιν κεφαλῶν.

*
**

Αἱ λίθινα κεφαλαί, ἔπειτα ἀπὸ τὰ ἐν τῇ Βουλῇ τελεσθέντα, θὰ εἶνε ἀξιόλογον πλεονέκτημα ἰδίως διὰ τοὺς κυρίους βουλευτάς. Π. χ. ὁ Δημητρακάκης μὲ μαρμαρίνην κεφαλὴν δύναται ν' ἀφηφήσῃ ὄλους τοὺς σιδηροῦς μανδάλους τοῦ βουλευτηρίου.

*
**

Καὶ ἐπειδὴ περὶ βουλῆς ὁ λόγος ἰδοὺ καὶ ἐν ἀνέκδοτον.

Εἰς ἐν τῶν ζυθοπωλείων τετάρτης τάξεως, ἐκεῖ ὅπου καὶ αὐτὴ ἡ δεκάρα διαφιλονεικεῖται ὑπὸ τριῶν τεσσάρων ἐπιμνηθιωμένων καὶ κατεσκληκυῶν σειρήνων, ἕμιλος θαμῶνων ὑπὲρ τὸ δέον εὐθυμος θορυβεῖ. Σφοδρὰ λογομαχία ἐγέρεται, ἀνταλλάσσονται ἐκφράσεις... ἀντιζυθοπωλικαὶ καὶ ὑφούονται αἱ βράβοι, ὅτε διὰ μᾶς ὁ καταστηματοῦχος ἐπεμβαίνειν

— Αἶ, κύριοι! φωνάζει· τί κατάστασις εἶν' αὐτή; κοπιᾶστε ἔξω! Τί τὸ ἐκμάμαεν ἐδῶ μέσα; Βουλευτήριον;

*
**

Φιλάνθρωπος τις ἰκτρός ἐν Κερκύρᾳ ἐπιχειρεῖ νὰ καταρτίσῃ σύστημα ἐκπαιδεύσεως τῶν τυφλῶν καὶ τῶν κωφάλλων. Ἡ πρόθεσις του εἶνε ἀρεστὴ τῷ Θεῷ, ἀλλ' ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν θὰ εἶνε ἐπιζήμιος εἰς τοὺς δυστυχεῖς τυφλοὺς καὶ κωφάλλους, ὅτινες χάρις εἰς τὸ πάθημά των οὐτε βλέπουσιν οὐτε ἀκούουσι τόσα παράδοξα πράγματα, τὰ ὁποῖα συμβαίνουσιν ὑπὸ τὸν ὠραῖον οὐρανὸν τῆς Ἑλλάδος.

*
**

Ἐὰν ὁ κ. Τρικουπῆς δὲν μᾶς ἔπεισεν ἐν τῇ βουλῇ ὅτι συνεκινήθη ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ Γαμβέττα, κατόρθωσεν ἕμως τοῦτο διὰ τῆς Ὁρας. Διότι ἀναμφιδόλως δὲν ἐγράφη εἰς αὐτὴν ἐν ἡρεμίᾳ πνεύματος προκειμένου περὶ τοῦ Γαμβέττα, ὅτι «ὄν θεοὶ φιλοῦσιν ἀποθνήσκει νέος».

*
**

Τὸ ὅτι ἦτο εἰλικρινὲς τὸ πένθος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὸν θάνατον τοῦ Γαμβέττα τὸ συνάγομεν ἐκ τοῦ ὅτι δὲν ἐγράφησαν πολλὰ ποιήματα, δὲν ἀπήγγειλε λόγους ἐπιμνημοσύνους ἐκ τῆς Πνυκῆς ὁ κ. Δαμαλάς καὶ δὲν ἐγένετο πρότασις περὶ ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος αὐτοῦ.

Ὁ Αἰῶν ἀπαντᾷ πρὸς ἡμᾶς μετὰ πικρίας, ἦν βεβαίως δὲν δικαιολογοῦσι τὰ παρ' ἡμῶν ἐν καλῇ πίστει γραφέντα. Ὁ Ἄσμοδαῖος, ἐφημερὶς σατυρικὴ, ἀξιοῖ ὅτι οὐδενὸς ἐλαττοῦται κατὰ τὴν εὐπρέπειαν. Δὲν εἶνε δὲ αὐτός, ὅστις ἤθελεν ἀποτεινόμενος πρὸς συνάδελφον μεταχειρισθῆ τὰς λέξεις ψευδός καὶ συκοφαντία. Ὁπωσδήποτε, ἐξ αὐτῆς τῆς λογοδοσίας τοῦ Αἰῶνος πηγάζει, νομίζομεν, ὅτι ὑπῆρξαν μέτοχοι ἀξιῶσαντές τινα ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς πορείας τοῦ φύλλου. Οὐχ ἤττον εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὸ μετοχικὸν τοῦτο ζήτημα ἐλύθη ὑπὲρ τῆς κυρίας συντάξεως τοῦ Αἰῶνος.

Ἐκ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Αἰῶνος, λαμβάνομεν εἰς σημείωσιν ὅτι κατὰ τὴν ὁμολογίαν του ἡ Γαλλικὴ Δημοκρατία ἢ ἐξεληθούσα τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1789 ἦτο «τρομοκρατία, σειρὰ κακουργημάτων, πολίτευμα ἐν ᾧ ἀντὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀσφαλείας ἐπεκράτει ἡ τυραννία, τὸ κακοῦργημα καὶ ὁ τρόμος». Ἐπιστεύομεν, καὶ μὴ πρὸς βάρος του, ὅτι ἀλλοίως εἶχε περὶ τῆς ἱστορικῆς ταύτης περιόδου πεποιθήσεις.

Ὁ Αἰῶν μᾶς λέγει πρὸς τοὺς ἄλλους, ὅτι τάχα δὲν μᾶς λαμβάνει ὑπ' ἔψιν διότι εἴμεθα φύλλον σατυρικόν, ἐνεκα τῆς μεγάλης σπουδαιότητός του. Ἄλλ' ἄς μᾶς ἐπιτρέψῃ νὰ τῷ παρατηρήσωμεν, ὅτι εἰς τὸν ὅπου συνεχῶς τὰ σπουδαία γίνονται γελοῖα, δὲν εἶνέ τι παράλογον ἐὰν κατ' ἀντίθεσιν ἡ σάτυρα παρίσταται συχνάκις σοβαρότερα τῆς δῆθεν σπουδαιολογίας. Ὁ Λουκιανὸς ἦτο πολὺ σπουδαιότερος πολλῶν γραμικύλων ρητορῶν τῆς ἐποχῆς του, ὄνειροπολούντων ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ ρωμαϊκοῦ αὐτοκρατορικοῦ ἀετοῦ τὴν ἐπάνοδοσιν τῶν χρόνων τῆς δημαγωγικῆς τυραννίας. Δὲν εἶνε δὲ καὶ ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ εἶνέ τις Θεουκυδίδης ἢ Τάκιτος διὰ νὰ γράφῃ συντόμως καὶ σαφῶς, καὶ νὰ μὴ ἀποκοιμίζῃ τὸν ἀτυχῆ Ἄναγνώστην. μέτοχον ἢ μὴ, ἀπὸ τοῦ τρίτου περιπέου μέρους ἐνδὲς σπουδαίου ἄρθρου.

